

STUDENTEN WEEKBLAD

Bibliotheek
VAN DE
Technische Hoogeschool
DELFT

9^e Jaargang.

No. 9.

HOOFDREDACTEUR: CH. E. DUTILH.

REDACTEUREN: A. E. M. J. HANLO, H. A. W. KLINKHAMER,
R. A. D. CORT VAN DER LINDEN, G. P. NIJHOFF,
F. A. VENING MEINESZ.

Zaterdag

1 Dec. '06.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f 3,50, bij vooruitbetaling f 3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September.
De prijs der advertentiën is 10-cents per regel.

J. WALTMAN JR.
UITGEVER • DELFT

Inzendingen die Dinsdagmiddag 12 uur niet aan het redactie-adres zijn bezorgd, kunnen niet meer in het eerstkomend nummer worden opgenomen. Het adres voor redactie en administratie is: Vlamingstraat 34.

Eerstvolgende REDACTIEVERGADERING op het Bureau van de Redactie, Vlamingstraat 34, Dinsdag 4 December, des middags om 4 uur.

Inhoud.

Ontwerp-Regeling der Organisatie ter behartiging der Studiebelangen van de ingeschrevenen aan de T. H. S.
Een blijvende herinnering, door H. van Kol.
Nationale Tentoonstelling van Fotografiën. (Vervolg).
Voor Jean Jacques, door Johannes.
Verslag der werkzaamheden en toelichting tot de beslissing der Jury van Afdeeling B der Nationale Tentoonstelling van Fotografiën.
Opmerkingen over de week.
Vrije Studie, door F. M.
St. Nicolaas te Delft, door H.
Hollandsch Phoenixlied, door X.
Studentje, door P. S.
Handleidingen-Vereeniging.
Ontvangen boeken.
Berichten en mededeelingen.
Correspondentie.
Agenda.

Ontwerp Regeling der Organisatie ter behartiging der studiebelangen van de ingeschrevenen aan de Technische Hoogeschool.

Het hier volgend ontwerp werd samengesteld door de Centrale Commissie in samenwerking met de besturen der Vakvereeningen en Handleidingvereeniging in de gecombineerde vergadering op 31 October en 28 November 1906, en met een uit deze besturen gekozen Redactiecommissie waarin zitting namen de Heeren J. C. Arkebout Schokker, H. F. Karsten en F. H. Vening Meinesz. Het oorspronkelijk plan was het niet te publiceeren vóór het uitkomen van het rapport der commissie waarvan het een deel zal uitmaken, daar hierin tevens wordt opgenomen de geschiedenis der wijzen van studiebelangenbehartiging aan de P. S. in de verschillende tijden, benevens een uitvoerige memorie van toelichting bij dit ontwerp. Intusschen hebben verschillende omstandigheden de uitgave van het rapport niet onbelangrijk vertraagd, zoodat het ons, met het oog op de naderende Kerstvacantie, vóór welke een volledige afhandeling dezer zaken zeker gewenscht zou zijn, voorkomt dat wij beter doen door reeds nu aan de ingeschrevenen gelegenheid te geven van de voorgestelde regeling kennis te nemen, terwijl na het verschijnen van het rapport kan worden overgegaan tot de behandeling in algemeene vergadering.

Algemeene Bepalingen.

Artikel 1. ¹⁾ De behartiging der Studiebelangen van de ingeschrevenen aan de Technische Hoogeschool is opgedragen aan een permanente Centrale Commissie voor de Studiebelangen in samenwerking met:

1) Dit artikel wordt in blanco behandeld, de namen der vereenigingen kunnen eerst ingevuld worden, wanneer deze in hunne ledenvergaderingen tot toetreden hebben besloten.

Practische Studie,
het Gezelschap Leeghwater,
het Scheepsbouwkundig Gezelschap William Froude,
de Electrotechnische Vereeniging,
het Technologisch Gezelschap,
de Mijnbouwkundige Vereeniging
en aan de Vereeniging tot het uitgeven van beknopte handleidingen bij het onderwijs aan de Technische Hoogeschool.

Art. 2. In deze Regeling wordt verstaan onder:

Vakvereeniging, een der onder Art. 1 genoemde gezelschappen of vereenigingen uitgezonderd de laatste;
Handleidingenvereeniging, de laatste der in Art. 1 genoemde vereenigingen;
de aangesloten vereenigingen, de gezelschappen of vereenigingen genoemd in Art. 1.
faculteit, een afdeeling respectievelijk sub-afdeeling, welke het onderwijs omvat gegeven aan ingeschrevenen voor één der zeven studierichtingen met name:

Civiel	Ingenieurs
Bouwkundig	"
Werktuigkundig	"
Scheepsbouwkundig	"
Electrotechnisch	"
Scheikundig	"
Mijnbouwkundig	"

Organisatie.

Art. 3. De voorzitter der Centrale Commissie wordt in October benoemd door de Commissie, hij mag niet afgevaardigde van een der aangesloten vereenigingen en geen bestuurslid van een vakvereeniging zijn. Hij treedt af zoodra zijn opvolger benoemd is.

Het bestuur van de Handleidingenvereeniging wijst uit zijn midden een lid der Centrale Commissie aan.

Uit iedere Vakvereeniging zal per faculteit, die in haar vertegenwoordigd is, een afgevaardigde in de Centrale Commissie zitting nemen. De afgevaardigde wordt gekozen en treedt af op den in zijne vakvereeniging voor bestuursleden vastgestelden tijd, en ten aanzien zijner candidaatstelling, en verkiesbaarheid gelden dezelfde voorschriften, die in zijn vakvereeniging voor bestuursleden zijner faculteit vertegenwoordigende, van kracht zijn.

Oud-leden der Centrale Commissie kunnen na toestemming der Commissie eene vergadering der Commissie bijwonen. Zij hebben daarin adviseerende stem.

Art. 4. Elke afgevaardigde uit een Vakvereeniging is toegevoegd aan het bestuur zijner Vereeniging, hij woont alle bestuursvergaderingen bij, en heeft hierin uitsluitend een adviseerende stem.

Bij gebleken noodzakelijkheid kan na toestemming der Centrale Commissie voor een Vakvereeniging, die minder dan 50 leden telt van de betrokken faculteit de afgevaardigde voor de Centrale Commissie tevens bestuurslid zijn.

Art. 5. De Besturenvergadering is de vergadering van de Centrale Commissie en de besturen der aangesloten vereenigingen. Zij wordt belegd door de Centrale Commissie op haar eigen initiatief of op verzoek van één der besturen, binnen 7 dagen na indiening daarvan.

De Centrale Commissie en elk bestuur hebben in de Besturenvergadering het recht elkander te interpellereen.

In de Besturenvergadering hebben de Centrale Commissie, het bestuur der Handleidingen-vereening, en de bestuursleden eenzelfde faculteit vertegenwoordigende samen, een stem.

Van de besluiten der Besturenvergadering is beroep mogelijk op de vergadering bedoeld in Art. 6.

Art. 6. De Algemeene Vergadering is de vergadering van de leden der aangesloten vereeningen. Zij wordt belegd door de Centrale Commissie op haar eigen initiatief, op het verzoek van de Besturenvergadering, van de ledenvergadering eener Vakvereening of van 50 leden der aangesloten vereeningen.

De Centrale Commissie is aan de Algemeene Vergadering verantwoordig schuldig; in deze vergadering hebben de leden der aangesloten vereeningen het recht de Centrale Commissie te interpellieren.

De Centrale Commissie kan op een Algemeene Vergadering de definitieve beslissing over een voorstel of een motie voor éénmaal uitstellen tot de volgende vergadering; deze moet dan binnen 14 dagen belegd worden, behoudens het bepaalde in Art. 15.

Werkzaamheden en Werkwijze.

Art. 7. Studiebelangen, niet behoorende tot den werkring der Handleidingen-vereening, worden behartigd:

a. door de Centrale Commissie in of na — naar het oordeel der Commissie — overleg met het bestuur der betrokken Vakvereening resp. de besturen der betrokken Vakvereeningen.

1° wanneer de Centrale Commissie in dien zin beslist.

2° wanneer het bestuur der betrokken Vakvereening, resp. de besturen der betrokken Vakvereeningen, in dien zin beslist resp. beslissen, voor zoover op grond van de eerste alinea van het onder b in dit artikel bepaalde niet anders is beslist.

b. door het Bestuur der betrokken Vakvereening, in overleg met de Centrale Commissie, wanneer de Centrale Commissie in dien zin beslist,

door het Bestuur der betrokken Vakvereening, wanneer die belangen één faculteit raken, en niet op grond van het onder a of b 1ste al. in dit artikel genoemde anders is beslist.

c. door de besturen der betrokken Vakvereeningen in overleg met de Centrale Commissie, wanneer die belangen naar het oordeel der Commissie meer dan één faculteit raken, en niet op grond van het onder a in dit artikel genoemde anders is beslist.

Van elke beslissing, genomen op grond van dit artikel, is beroep door de betrokken partijen op de Besturenvergadering mogelijk. Van elk beroep moet binnen 4 × 24 uur na het aan de betrokken partijen mededeelen van de uitspraak, waarvan in beroep gegaan wordt, schriftelijk mededeeling worden gedaan aan den voorzitter der Centrale Commissie of diens plaatsvervanger, welke voor bijeenroepen der betrokken vergadering zorg draagt; zolang deze vergadering nog geen uitspraak heeft gedaan is de uitspraak, waarvan in beroep gegaan is, slechts van kracht in spoedeisende gevallen.

Art. 8. Het lid der Centrale Commissie, toegevoegd aan het bestuur van een Vakvereening kan de uitvoering van een besluit van dit bestuur of van de ledenvergadering dezer Vakvereening indien dit volgens zijn inzicht voor de behartiging der studiebelangen noodzakelijk is doen opschorten voor één maal gedurende 10 × 24 uur. Deze bepaling geldt niet voor de in Art. 7a 2de genoemde beslissing. Hij is verplicht binnen dezen termijn het besluit aan het oordeel der Centrale Commissie te onderwerpen, dat in deze beslissend is, behoudens beroep op de Besturenvergadering.

Hij — en bij zijn ontstentenis het bestuur, waaraan hij is toegevoegd — draagt zorg, dat de Centrale Commissie voortdurend schriftelijk op de hoogte wordt gehouden van de werkzaamheden der Vakvereening in zake behartiging der Studiebelangen.

Art. 9. De besturen der Vakvereeningen brengen telken jare vóór 15 April aan de Centrale Commissie een verslag uit over hun werkzaamheden in verband met de behartiging der Studiebelangen over het loopende cursusjaar; elk verslag moet in een ledenvergadering der betreffende Vakvereening zijn goedgekeurd.

De Centrale Commissie behandelt in een afzonderlijk verslag alle zaken van algemeenen aard, geeft hierin een beschouwing over de gesteldheid der Studiebelangen aan

de Technische Hoogeschool en een zakelijk rapport over de colleges en oefeningen.

Al deze verslagen worden door de Centrale Commissie vóór 15 Mei toegezonden aan het College van Curatoren en aan den Senaat der Technische Hoogeschool; zij vormen tevens het jaarlijksch rapport, dat gepubliceerd en aan alle docenten en assistenten der Technische Hoogeschool, en aan alle leden der aangesloten vereeningen toegezonden wordt.

Art. 10. Schriftelijke en ondertekende aanmerkingen de studie aan of de inrichting van de Technische Hoogeschool betreffende en ingezonden door één of meerdere ingeschrevenen, worden onderzocht door het bestuur der betrokken Vakvereening resp. de besturen der betrokken Vakvereeningen, of door de Centrale Commissie, in overeenstemming met Art. 7.

Art. 11. Een vergadering der Centrale Commissie met één of met enkele besturen der aangesloten vereeningen wordt belegd door de Centrale Commissie op haar eigen initiatief of op verzoek van een dier besturen.

Een zoodanige vergadering kan slechts bindende besluiten nemen in zaken, waarvoor in Art. 7 is voorgeschreven behandeling door de Centrale Commissie en het betrokken bestuur, resp. de betrokken besturen, in onderling overleg.

Art. 12. Indien de Centrale Commissie dit voor een goede behartiging der Studiebelangen wenschelijk acht, kan zij de hulp aanvaarden van of samenwerken met een of meer andere lichamen.

Art. 13. De Besturenvergadering stelt een Reglement voor de Centrale Commissie samen; dit Reglement mag geen bepalingen bevatten in strijd met deze Regeling; het is bindend voor de leden der Commissie.

Financiën.

Art. 14. Elke uitgave der Centrale Commissie, van niet-huishoudelijken aard of niet voortvloeiende uit eenige bepaling van deze Regeling of van het in Art. 13 bedoelde Reglement, behoeft de goedkeuring der Besturenvergadering; deze Vergadering regelt tevens jaarlijks het aandeel dat elk der aangesloten Vereeningen bijdraagt tot dekking der uitgaven door de Centrale Commissie gedaan.

Vergaderingen.

Art. 15. Een Algemeene Vergadering of een Besturenvergadering moet minstens 4 dagen van te voren, met vermelding der te behandelen punten, worden aangekondigd, de eerste door bekendmaking op de gebruikelijke plaatsen, de tweede door aanschrijving aan de leden der Centrale Commissie en der Besturen.

Een Algemeene Vergadering of een Besturenvergadering mag niet gehouden worden in de vacantie of op een der acht aan de vacantie voorafgaande of daarop volgende dagen. De zomervacantie wordt geacht te beginnen tegelijk met het propaedeutisch examen vóór de officieele zomervacantie van, en wordt geacht te eindigen op den eersten dag der inschrijving aan de Technische Hoogeschool; de andere vacaties worden geacht te beginnen en te eindigen tegelijk met de officieele vacaties der Technische Hoogeschool.

Art. 16. Voorstellen en moties, schriftelijk en ondertekend minstens 5 dagen voor een vergadering bij de Centrale Commissie ingediend, door, voor een Algemeene Vergadering een lid der aangesloten Vereeningen, en voor een Besturenvergadering een lid der Commissie of van een der Besturen, — moeten door de Commissie voor de betreffende vergadering worden aangekondigd en daar in behandeling worden gebracht.

Voorstellen en moties, schriftelijk en ondertekend minder dan 5 dagen voor een vergadering bij de Centrale Commissie ingediend, door, voor een Algemeene Vergadering een lid der aangesloten Vereeningen, en voor een Besturenvergadering een lid der Commissie of van een der Besturen, en vallende onder de punten op de aankondiging van de betreffende Vergadering vermeld, — moeten door de Commissie op de betreffende Vergadering in behandeling worden genomen.

Art. 17. In een Vergadering wordt besloten bij meerderheid der geldig uitgebrachte stemmen.

Blanco stemmen worden als niet uitgebracht beschouwd.

Bij staking der stemmen in de Algemeene Vergadering of in de Besturenvergadering, beslist de Centrale Commissie.

Art. 18. De Algemeene Vergadering, de Besturenvergadering en een vergadering belegd op grond van Art. 11 worden geleid door den voorzitter der Centrale Commissie of diens plaatsvervanger.

Slotbepalingen.

Art. 19. Wijzigingen in deze Regeling mogen slechts geschieden bij besluit der Algemeene Vergadering.

Art. 20. Een exemplaar dezer Regeling wordt voor éénmaal aan alle ingeschrevenen der Technische Hoogeschool, en verder telken jare aan hen die zich voor de eerste maal doen inschrijven, verstrekt.

Van elke in deze Regeling aangebrachte wijziging wordt een exemplaar aan de leden der aangesloten Vereenigingen verstrekt.

Art. 21. In gevallen waarin niet voorzien is bij deze Regeling, beslist de Centrale Commissie, behoudens hare verantwoordelijkheid aan de Algemeene Vergadering.

Art. 22. Deze Regeling treedt in werking.....

MEMORIE VAN TOELICHTING.

De voorgestelde regeling is er geen, die van enkele vooropstellingen uitgaande langs theoretischen weg is gevonden, veelmeer is zij wat hare grondbeginselen betreft uit de practijk zelve voortgekomen, is zij een voortbrengsel van een natuurlijke ontwikkeling. Vandaar dan ook dat degene die in zijn vollen omgang wil begrijpen wat de strekking van het hem thans voorgelegde ontwerp is, zich op de hoogte dient te stellen van wat de historie hem aan gegevens bieden kan over de verhouding der studeerenden tot de studie in de tijden aan den onzen voorafgaande.

Dan en eerst dan alleen zal het hem volkomen duidelijk worden wat de beteekenis is dezer verhouding in den tegenwoordigen tijd en hoe met oog op het krachten historischen ontwikkelingsgang geworden en de eigenaardigheid der Delftsche toestanden veel wat op het eerste oogenblik ongegrond schijnt zijne motiveering als van zelf vindt. Het is daarom dat wij dan ook een ieder die zich een juist oordeel wil vormen in de eerste plaats aanraden zich van het verledene op de hoogte te stellen, iets waartoe het bovenaangeduide hoofdstuk in ons rapport gelegenheid zal bieden, en in de tweede plaats zich er van te doordringen dat een juiste regeling niet wordt gevonden door theoretische beschouwingen achter de schrijftafel over meerdere of mindere algemeenheid van vertegenwoordiging en dergelijke interessante abstracties, maar door een juist begrip te verkrijgen van wat in de thans heerschende omstandigheden te midden der ingewikkelde Delftsche verhoudingen, zich grondend op het door den tijd geworden, op de beste wijze leidt tot datgene wat we willen bereiken: Organisatie en Actie.

Waar wij dan het eerst spreken over de organisatie daar zullen de hoofdvragen luiden: „Moeten de gezelligheidsvereenigingen meewerken in het algemeen verband?” en „In hoeverre zal een vertegenwoordiging algemeen kunnen zijn?” De eerste dezer vragen meent de Centrale Commissie ontkennend te moeten beantwoorden, en wel op de volgende gronden.

1e. Zou een regeling waarin deze werden betrokken zeer moeielijk, wij meenen zelfs onmogelijk tot stand kunnen komen zonder de tegenkanting van een vrij belangrijke minderheid. Dit nu moge formeel geen bezwaar zijn, inderdaad is het dit wel, men vergete toch niet dat een vertegenwoordigend lichaam dat bekend staat als te hebben de sympathie van allen in zijn geheele actie veel sterker staat dan een dat door eenige honderden niet wordt gesteund. Van een actie der studeerenden kan slechts kracht uitgaan wanneer zooveel mogelijk aller belangen en aller wenschen in een hand worden gelegd en om dit te bereiken ware het ondoelmatig een regeling te treffen die zeker aanleiding zou geven tot onderlinge twisten.

2de. is kracht die er uit kan gaan van de vakvereenigingen in normale gevallen volkomen voldoende. Bovendien bedenken men dat in tijden van groote spanning toch licht alle banden van wet verbroken worden en er een spontane actie ontstaat die zichzelf een eigen weg baant. Om echter ook hierin te voorzien laat Art. 12 aan de Centrale Commissie de mogelijkheid open in samenwerking met andere lichamen te treden.

Wat betreft de tweede vraag hebben wij ons gesteld op het standpunt dat het à tors et à travers doorvoeren van het principe algemeene vertegenwoordiging onjuist is. Weer tot een dergelijke regeling terug te keeren zou zijn de spoken van het verleden oproepen, het verleden met zijn „algemeene vergaderingen” van zes personen en zijn „algemeene verkiezingen” met twaalf stemmers. Maar toch hebben wij

getracht, maar thans op practische wijze, langs den weg der benadering, tot een zoo groote algemeenheid van organisatie te komen, als met behoud van de degelijkheid mogelijk scheen, en dit kon bereikt worden door aan de Handleidingenvereening naast de Vakvereenigingen een plaats in de organisatie in te ruimen. Door deze combinatie zijn bijna alle ingeschrevenen in de behartiging der studiebelangen betrokken, terwijl voor de nog niet bereikten de kosten (à f0,50) om tot medezeggenschap te worden toegelaten zeker niet te hoog kunnen worden genoemd.

De Handleidingenvereening in de organisatie op te nemen is trouwens reeds om andere redenen zeer wenschelijk, zij toch behartigt een niet onbelangrijk deel der studiebelangen, haar geheele werkkring ligt op dit gebied en het is zeker nuttig een nauw contact te verzekeren tusschen centraal vertegenwoordigend lichaam en de vereening die de uitgifte der voor de studie zoo hoogst nuttige handleidingen regelt.

Komen wij thans tot de verdere detaillering der organisatie dan is er zeker verklaring noodig waarom de afgevaardigde der vakvereenigingen niet zitting neemt in het bestuur maar wel daaraan toegevoegd is. Het laatste, evenals de noodzakelijkheid van het bijwonen der bestuursvergaderingen verklaart zich vanzelf wanneer men bedenkt van hoe groot gewicht voor een goede actie het is, dat de Centrale Commissie en de besturen voortdurend met elkaar in contact blijven en op de hoogte zijn van elkaars handelingen, (hiervoor waakt tevens Art. 8, 2de alinea) en voor het eerste meenen wij genoegzamen grond te zien in de noodzakelijkheid van een onafhankelijke positie der C.C.-leden eenerzijds, en de hiermede niet in overeenstemming zijnde betrekkelijke afhankelijkheid van de besturen sommiger Vakvereenigingen anderzijds, terwijl tevens door het niet bestuurslid zijn van den afgevaardigde in een tijd van oneenigheid de homogeniteit der C.C. kan bewaard blijven zonder aan die van het Bestuur afbreuk te doen. Dat voor de Handleidingenvereening de opgenoemde bedenkingen niet gelden is oorzaak dat hier tegen een combineeren der functiën geen bezwaar kan bestaan, terwijl Art. 4, 2de al. geboren is uit den drang der omstandigheden en als zoodanig eigenlijk een noodzakelijk kwaad is.

Wat de benoeming van den Voorzitter der C.C. betreft, een verkiezing door alle ingeschrevenen, of alle leden der vereenigingen meenen wij op grond van vroegere ervaringen te moeten afraden, hier zou volstrekt geen waarborg verkregen zijn dat de verkozen persoon the right man on the right place is, iets wat juist hier zoo noodig is, terwijl wij gelooven dat benoeming door de gezamenlijke vakbesturen, door de Besturen-vergadering, licht zou leiden tot onverkwikkelijke verschijnselen van vakvereenigingspolitiek. Een benoeming door de Centrale Commissie zelve, die als permanent lichaam nooit in haar geheel aftreedt schijnt de eenige weg te zijn langs welke men waarborg verkrijgt voor een juiste keuze en een keuze die niet wordt beïnvloed door overheersching van de belangen ééner faculteit.

Sprekende over de organisatie kwamen wij tot de verkiezing van de leden der C.C. en wij kunnen thans over de actie kort zijn. Immers een daadwerkelijke actie in de juiste richting wordt slechts gewaarborgd door een juiste keuze der personen en in verband met het bovenstaande is het ons oordeel dat deze zooveel als mogelijk is wordt verzekerd. Ook de eenigszins afgescheiden plaats dien de afgevaardigde in zijn vakvereening als niet-bestuurslid inneemt leidt er toe dat de min of meer egoïstische motieven die bij het aannemen van een candidatuur bij den minder ruim denkenden invloed kunnen uitoefenen hier hun kracht verliezen; de candidaat voor de C.C. weet dat hij veel te geven, weinig te ontvangen zal hebben en zal dit voor velen ook afschrikkend zijn, zij die werkelijk de candidatuur willen aanvaarden geven reeds daardoor blijk meer dan anderen voor de hun wachtende taak berekend te zijn.

Wij komen thans tot de moeilijke vraag hoe de functiën over de verschillende lichamen te verdeelen. Art. 7 geeft hieromtrent uitsluitel en regelt tevens de oplossing van eventueel ontstane moeielijkheden. Waar de verschillende vakvereenigingen zich te samen verbinden tot het bereiken van één doel is het duidelijk dat zij ten opzichte van elkander en tegenover het centraal lichaam zekere verplichtingen op zich moeten nemen. Hiertegen kan geen bezwaar bestaan, terwijl in geschillen de eerste uitspraak natuurlijk berust bij de Centrale Commissie, de volgende hogere bij de Besturenvergadering. Een Algemeene Vergadering fungeert ten slotte als het wetgevende lichaam.

Bij haar kan ook in hoogste instantie in beroep worden gegaan. In verband met de groote onwenschelijkheid Algemeene Vergaderingen te dikwijls te beleggen, daar dit voor de belangstelling doodend is, is in Art. 6 het recht van bijeenroeping van een dergelijke samenkomst beperkt tot enkele lichamen resp. 50 leden der vereenigingen.

Art. 8 draagt zorg dat niet door een overijld ten uitvoer gebracht besluit de algemeene actie kan worden geschaad, wat van groot belang is voor de eenheid van optreden, terwijl door het beroep op de C. C. en op de Besturenvergadering een misbruik maken van dit artikel onmogelijk wordt gemaakt.

De verdeling der kosten is in Art. 14 geregeld en wel op een wijze die het mogelijk maakt telken jare met de omstandigheden rekening te houden, dit verdient de voorkeur boven een voor altijd vastgestelde verdeling die waarschijnlijk reeds na een jaar onbillijk zou genoemd moeten worden.

Van de overige in het ontwerp voorkomende punten zijn er enkele meer van administratieve aard, terwijl er geene

zijn die nog tot de leidende gedachte van het geheel in nauwer betrekking staan. Vandaar dat wij een bespreking van deze hier achterwege kunnen laten.

De eenigszins vervroegde publicatie brengt met zich dat wij voor wat hier onvermeld moest blijven verwijzen naar het spoedig te verschijnen rapport.

Dit rapport dat grootendeels gereed is zal o. a. aan alle ingeschrevenen toegezonden worden. Hierin zal tevens, benevens in het S. W., datum en plaats van de te beleggen algemeene vergadering aan de ingeschrevenen worden aangekondigd. Neemt de vergadering de regeling in blanco aan dan zullen de verschillende in art. 1 genoemde vereenigingen in hunne ledenvergadering kunnen beslissen of zij al of niet medegaan met de door de meerderheid der ingeschrevenen als juist geoordeelde blijvende regeling der organisatie.

De Centrale Commissie van de Studiebelangen.

(Zie vervolg Tweede Blad.)

ADVERTENTIEN.

Frissche KAMER met Slaapkamer,

mooie stand, te huur aangeboden.

Adres: OUDE STATIONSPLEIN No. 2.

Te huur met 1 Januari:

een net gemeubileerde groote KAMER met mooie Slaapkamer.

Adres: Wed. C. VERBEEK, Koornmarkt 55/57.

TWEEDE ÉTAGE aangeboden

bestaande uit VOOR-, ACHTER- en TUSSCHENKAMER. Prachtig uitzicht, zoowel aan de voor- als aan de achterzijde. Met of zonder pension, naar verkiezing. Zeer geschikt voor twee vrienden. Ook gedeeltelijk te betrekken.

Brieven onder No. 4402 s-w, Bureau van dit Blad.

Voor 10 à 12 Heeren is een

chic Eetzaaltje disponibel

DINERS van af 80 cents.

Café-Restaurant: J. DE MAN,
Hypolitusbuurt 31.

J. B. H. COENEN,

Cand. Civ. Ingr.

REPETEERT:

Toegepaste Mechanica.

Geodesie.

Administratief Recht.

OUDE DELFT 12a.

1806.

1906.

Firma M. J. DRABBE.

Confiseur. Oppericht 1806. Patissier.

Oude Delft No. 111.

LETTERS. -:- BORSTPLAAT. -:- SPECULAAS.

BONBONNIERES.

DELFTSCHE JAAPMAATJES.

Stélio

High Class
Turkish cigarettes.

ALOM MET GOUD BEKROOND.

EGLISE WALLONNE.

Service tous les dimanches à 10 heures et demie.

Maison „HAAS”,

CUISINIER,

34 -:- KOORNMARKT -:- 34.

Door de steeds grootere aanvraag van **dagelijksche Dinners** in diverse prijzen, heb ik met mijne **leveranciers** een **contract** gesloten, waardoor ik in staat ben **Diners** uit te zenden van af **50 cents** bij abonnement van **20 bons**. Ook **Diners** van 60 cents bij abonnement van **20 bons**. Dinners van **80 cents** worden bij abonnement van **20 bons** geleverd tegen **70 cents**.

N.B. De bons zijn 30 dagen geldig en niet persoonlijk.

Gelegenheid voor Eet- en Koffietafel.

CHARLES ABRAAS

-:- -:- PHOTOGRAAF D. S. C.

OUDE DELFT 143

-:- -:- TELEPHOON No. 295.

ATELIER EERSTE RANG.

ONDERSCHIEDINGEN:

s-GRAVENHAGE 1904.

's-GRAVENHAGE 1906.

GENUA - - - - 1905.

DRESDEN - - - 1906.

UITSTEKEND

St. Nicolaas- en Kerstgeschenk.

F. HESSELINK: „**Staat de Wetenschap het geloof aan de onsterfelijkheid in den weg?**” (Ontkennend beantwoord, met talrijke portretten en illustraties; in keurigen band slechts f 2,05.

Dr. CARL DU PREL: „**Het Kruis aan den Horizont**”, met portret en artistieke symbolische bandversiering. *Boeiende Roman in den trant van Marie Corelli's werken*; in linnen stempelband slechts f 4,10.

Franco na ontvangst van postwissel bij G. A. W. VAN STRAATEN, Uitgever te Middelburg.

Deze 2 hoogst interessante en leerzame boeken verwierven talrijke prachtige recensies, bij alle voornamelijk tijdschriften en hoofdbladen. **Enorm succes!!**

Bestel spoedig vóór de voorraad op is!!

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 1 DECEMBER 1906. No. 9.

Wegens de latere ontvangst konden wij tot onzen spijt het volgende niet in 't vorige nummer plaatsen, waarvoor het eigenlijk bestemd was.

Bij dezen betuigen wij den heer Van Kol onzen hartelijken dank.

Een blijvende herinnering.

Qu'il était bleu le ciel,
et grand l'espoir!

Het was ? Ietwat bij toeval was ik verzeild geraakt in de stampvolle college-zaal waar prof. Baehr met ellenlange formules hogere wiskunde doceerde. De deur ging op een kier open en een der boden van de Polytechnische School siste zenuwachtig een der achteraan zittende studenten in de ooren: „de kroeg staat in brand!” Voor de professor zich nog omgekeerd had was de zaal leeg en renden allen in razenden loop langs de straten, het bergje over, om bij de Phoenix aan te landen.

En warempel daar stond ons kroegje — eenmaal kerkgebouw — in lichter laaie! Aan blusschen was geen denken, snel lekte het verzengende vuur langs de houten gebindten, de vlammen knetterden, de vonken spatten, en met donderend geraas vielen stukken van de kap en deelen van den vloer met billarten, stoelen en tafels naar beneden. Roeke-loos vlogen enkelen naar binnen om een kat te redden; met levensgevaar werd een wouw of kiekendief, die de klok versierde naar buiten gebracht; doch in korten tijd was het werk der vernieling voltooid. Slechts rookende muren en gloeiend puin vulden de ruimten, waar we zoo-veel uren hadden doorgebracht in gezellig gekout, stevigen dronk, luid gejoel en met gloeiende joolen. De Phoenix was tot asch verteerd; zelfs de boeken, die de halfmaandelijksche verteringen bevatten, waren tot vreugde van velen door het vuur niet gespaard.

Doch in 't studentenwereldje waar de hemel zoo blauw en het leven zoo zonnig is, was voor treuren en rouw geen plaats; denzelfden avond werd een fuif gehouden in de ruïnes der vroegere lees- tevens debating-zaal. Op steenhoopen en verkoolde balken waren planken gelegd voor zitbanken, enkele biervaten vormden de bestuurstafel en als symbool van herleving prijkte de kiekendief, kort geleden door een student-strooper geschoten, weer op een stellage. Het was de Phoenix uit zijn asch herrezen!

Op een korte vergadering werden diep ingrijpende besluiten genomen, op vrijwillige lijsten tot den laatsten cent alle gemaakte en nu onbekend geworden schulden uit het geheugen opgeteekend; naar een nieuwe plaats van samenkomst werd gezocht en weldra hernam het studenten-leven, zij het zonder zijn Phoenix, weer zijn gewonen loop. Doch voor 't laatst zou men nog eens feestvieren in het verwoeste gebouw, op dezelfde plaats waar in vurig debat vaak wereldbestormende stellingen waren verdedigd en bestreden. Nog eenmaal bruischt het van levenslust in dit tooneel van verwoesting.

Doch de oude Phoenix was niet meer, een grootscher en weelderiger gebouw nam de plaats in van het oude kerkje met zijn kleine torentjes, die het in den maneschijn op een konijn deden gelijken. En telken male, dat ik bij dag of nacht in den trein voorbijsnor, zoeken mijn blikken die plek, waar wij leefden en streefden vol hoop en illusies, die evenmin als de verbrande sociëteit ooit weer terug kwamen.

Voorschoten, 25 November 1906.

H. VAN KOL.

Nationale Tentoonstelling van Fotografieën. (Vervolg).

Genrestukken.

Zoals ik reeds in het vorig gedeelte van dit verslag meldde, werden onder deze benaming inbegrepen alle interieurs en stillevenen, benevens de als stemmingsbeeld — dus niet als gelijkenis — ingezonden portretten. Als eenigen der besten uit deze rubriek noteer ik de volgende No's.:

264 (Doodskop, boek en vaas)	A. Trivelli;
276 (Druiven naar de natuur)	G. de Veer Jr.;
278 (Ossen, id.)	id.;
182 (Zwanen)	C. Lous;
68 (Boefjes)	W. Greve;
120 (Israëliet in gebed)	D. de Jonge;
39 (Vrouw bij de schouwe)	S. Cohen.

No. 182, Zwanen, geeft het motief zeer mooi, jammer dat de achtergrond alles bederft — er was bijna geen kenbaar verschil tusschen land en water. Insgelijks waren de Nos. 68 en 278 inferieur aan de andere stukken. No. 264 was magnifiek, zoowel in opzet als in belichting en uitvoering; de prachtige teekening der vaasontrekken in heel teer clair-obscur, de mooie schaduwwerking op het boek, de hooge eenvoud van het geheel zullen ieder opgevallen zijn. Als zoodanig was dit stuk dan ook beter dan de nos. 276 en 120, hoewel ook deze inzendingen tot de besten behooren! No. 39, echter hoewel klein en zeer onopvallend (vooral door de ongelukkige plaatsing ergens in een hoekje) was een juweeltje van innige diepte en sprekende lijnen, geheel en al tot uitdrukking gebracht door de grauwbriune, matte tint, en de primitieve, stijlvolle omlijsting, dat dit stukje ten slotte met algemeene stemmen de bekroning verkreeg.

Landschappen.

Bij de beoordeeling der „landschappen” deden zich moeilijkheden voor. Het was nl. vrij lastig de juiste grenzen te trekken tusschen de categoriën „landschappen” en „riviergezichten”, waar dikwerf op de eersten te veel water, op de laatsten te veel land te zien was. Als meer uitsluitend landschappen zijn toen aangenomen dezulken, waarbij de waterpartijen slechts stoffage zijn van het motief (bosch, weide, boerderij enz.). Zoo zijn de Nos. 61 (vaart en weg in het Westland), Geerkens; 232 (Wintermorgen, verdrinken land), Schaepman; 213 (Brugje bij Noordhoorn) Oversluijs, mede tot de landschappen gerekend.

Tot de beste vier in deze afdeeling behooren m. i. wel de Nos. 213, 232 reeds genoemd, 96 (Eenzaamheid, groot duingezicht) W. Husselman, en 252 (Zilverbeuken) Steuerwald.

Dit laatste kleine stukje, wat hooge zilverbeuken aan een wegkant, was een en al rankheid en bevalligheid van lijn. Zeiden heb ik zulk een ongeunsteld motief zoo kunstvol zien weergegeven; en juist door de groote eenvoud der voorstelling treft het zoo. Maar al te zelden wordt de schoonheid van veel kleine dingen in de natuur onopgemerkt voorbijgegaan te midden van het leelijke, dat ze omringt; gelukkig zij die ze weten op te merken en te scheiden van het omringende, om het daarna weer te geven als een voorbeeld van waarachtige kunst. Ik heb wel „kunst”fotografen bijgewoond die dagen lang in de felste hitte, bij regen en ontij de geheele streek — het verwoeste deel van Overijssel — afzochten naar plekjes geschikt voor eene „kunst”opname, terwijl vlak bij hun huis de mooiste boomgroeperingen, de schilderachtigste huisjes, de meest effectvolle waterpartijen te vinden waren die iemand met eenigszins ontwikkeld kunstgevoel maar wenschen kon. Men zie bijv. de Delftsche etsen van Derksen van Angeren, als een voorbeeld van groote kunstpraestatie bij soberheid van motief!

Bij fotografieën is echter bij eene zoodanige keuze de afwerking van groot belang, en jammer genoeg is hierin de heer Steuerwald te kort geschoten. Ik heb het stuk hoewel een gomdrukje in mijne herinnering als eene gewone celloïdin-copie, met eenigen glans nog wel; de keuze van papier en tint is hier werkelijk niet gelukkig. Waarom hiervan geen gomdrukje gemaakt in houtskoolzwart of sepia, op iets minder fijnkorrelig papier? Eene dergelijke bewerking zou het motief slechts ten goede komen, terwijl nu de fijnheid wordt benadeeld door de storende pseudo banaliteit der copie.

Gaarne wil ik hier even een paar regels citeeren uit een werk van onzen besten kunst-fotograaf, den heer Idzerda:

„Een gomdruk en een gewone afdruk, op een of ander fotografisch papier, hebben niets van elkaar, somtijds is het bijna niet te gelooven, dat ze beiden naar eenzelfde negatief zijn gemaakt.

Laat men iemand een gomdruk zien, dan is het eerste wat hij zegt: „net een teekening, je zou niet zeggen dat het een fotografie was.”

Goddank, dat het niets op eene fotografie gelijkt, als we n.l. onder eene fotografie verstaan de wel-

bekende harde celloïdin-afdrukken, waarvan de markt overvoerd is en die ons onder den neus worden gestopt met de ernstige verklaring, dat het kunstproducten zijn.

Kunstdrukken kunnen nu eenmaal de celloïdin-afdrukken niet zijn; de fotografietint, de hardheid, het glanzende, enz., is voor eene artistieke weder-gave der natuur absoluut ongeschikt."

"Aan dit papier hebben we te danken, dat de smaak van het publiek volkomen bedorven is. Men vindt die gladde, onware, harde celloïdin portretten en landschappen mooi, zonder zich rekenschap te geven waarom."

"Het celloïdin papier kan alleen gebruikt worden voor zoogenaamde herinneringen, en voor dien vak-fotografen-arbeid waar voor weinig geld dozijnen afdruksels worden gevraagd, m. a. w. bij dien arbeid, waar alleen waarde wordt gehecht aan wat de afdruk voorstelt, zonder meer.

Voor ieder ander werk is dit papier niet te gebruiken. Helaas gaan de meeste amateur-fotografen voort hunne opname af te drukken op celloïdin papier, waarvoor ze dan eene qualiteit bezigen met gladde oppervlakte, welke glans nog leelijker wordt door de z.g. emailleerplaten. De bronsachtige metaalglans in de schaduwgedeelten vindt men mooi, misschien ook wel de Newtonsche ringen, die we dikwijls op gesatineerde portretten hebben gezien."

"Maak van uwe lichtbeelden geen kleinzielige, kreterige producten, doch geef de natuur weer, zooals ze is, eenvoudig en toch grootsch.

Tusschen de celloïdin-afdrukken en den gomdruk liggen nog verschillende overgangen, het broom-zilver-, platina- en pigmentproces."

Heeren amateur-fotografen, die wellicht den gomdruk alleen bij naam kennen, zonder hem ooit te hebben toegepast, zijn bovenstaande regelen aanbevolen!

En zoo werd het algemeen jammer gevonden, dat de heer Steuerwald, die op dit gebied alles behalve een vreemdeling is, niet eene mooie vergroting van dit negatief had ingezonden. Juist dit eenvoudig onderwerp vereischte een uiterst gesoigneerde behandeling!

De heer Oversluys heeft dit beter begrepen, bij zijn stukje No. 213. De ontwikkeling was hier magnifiek, de lichten waren helder, de tint toch warm, de halftinten volkomen tot hun recht komend; de mooie losse zacht-zwarte korrel gaf het fijne loover uitstekend weer. Het onderwerp zelf, brugje bij Noordhoorn, was eentonig en zelfs ietwat plomp van vorm; te veel evenwijdigheid der lijnen werkte storend, terwijl het ook een groot vlak innam in proportie tot dat der omgeving.

Om bovenstaande redenen werd de keuze bepaald tusschen No. 96 en No. 232.

Het eerstgenoemde, een duinlandschap, was werkelijk zeer opvallend. Een stuk duin te fotografeeren, zoo ruw-eenvoudig als het daar ligt, en er een gomdruk van te maken in zulke proporties, getuigt wel van een merkwaardigen artistieken durf — afgezien nog van de technische bezwaren (men denke zich b.v. in de moeilijkheid van het egaliseeren der gompigmentlaag over een stuk papier van dergelijke afmeting, waarbij een tijdlimiet van liefst eene minuut, en hooge eischen van gelijkheid en dunheid der laag gesteld moeten worden!) die hier overwonnen zijn.

Maar het was ook hier de foute ontwikkeling der lucht die veel van het schoone bedierf. Ware deze slechts niet zoo hard-donker geweest, slechts eene smalle lichtlijn latend om de kontoeren der duinen, en daardoor de stemming onnoodig drukkend en accentueerend! Zoo kwam het dat thans velen meer voelden voor no. 232, Wintermorgen, met zijn prachtig glijdend lichteffect en koud-grijze tint, eene treffende impressie van vroegen vinnig-kouden wintermorgen, een en al verlatenheid en melancholie. Ook bij dit stuk was de afwerking van grooten invloed en de auteur, de heer Schaepman te Zwolle, is m. i. hierin volkomen geslaagd. Het stuk had wel eenige bromidetint; doch dit werkte in dit geval niet storend.

Met een stem meerderheid werd deze inzending bekroond.

De heer Idzerda betreurde echter deze keuze, om de groote artistieke en technische verdienste van no. 96, het duingezicht van den heer Husselman te Deventer; en zijn voorstel, ook aan dit stuk eene medaille als tweede prijs toe te kennen, vond dan ook algemeene instemming.

Thans kon de Jury overgaan tot de beoordeeling der series in hun geheel; het overzicht was reeds zeer vergemakkelijkt door voorgaande overwegingen.

Ik noteer hier de zeven inzendingen die voor de bekroning in aanmerking kwamen, achter elke inzending de beste stukken vermeldend, waarvan ik de meesten reeds besproken heb.

Het zijn die van de heeren:

De Jonge.	117.	Achterbuurt.
	119.	Het trapje.
	120.	Israëliet in gebed.
	122.	Portretstudie.
De Veer.	276.	Druiven naar de Natuur.
	278.	Ossen.
	282—286.	Interieurs (Bekroond).
Oversluys.	211.	Brugje bij Sion.
	215.	Maasgezicht. (Bekroond).
	213.	Brugje bij Noordhoorn.
Trivelli.	264.	Stilleven.
	261.	Portret van wijlen Bötsche.
	271.	Portret van Mevr. de Wed. S. (Bekroond).
	270.	Duinen bij Meiendal.
Ankersmit.	12—16.	Landschappen.
Andries.	9.	Zonsondergang.
Cappelle.		Portretstudie.

Van deze inzendingen werden de beiden eersten al spoedig als de besten aangewezen. Maar uit deze beide de beste te kiezen was eene ver van gemakkelijke taak. Het gold hier de hoogste bekroning der tentoonstelling, nl. de medaille van H. M. de Koningin; een weloverwogen en gemotiveerd oordeel slechts kon hier den doorslag geven.

Waar vooral in de collectie-de Jonge de vier genoemde stukken uitmuntten, bij een groote verscheidenheid van foto's, op één na ver boven het middelmatige, en verschillende onderwerpen omvattend, verrassend door losheid van opzet en kracht van expressie, daar kenmerkte de collectie-de Veer zich door eene eigenaardige, volmaakte verfijning, eene noblesse, die alle stukken dezer inzending duidelijk kenmerkte. Ik herinner hier even aan de prachtige matte roodbruine tint van no. 276 (druiven naar de Natuur); de volkomen doorwerking der schaduwpartijen, de teere, mollige halftinten, de prachtige weergave van het doffe, grijze waas van vocht over een druiventros! Wat het stuk was, weet ik niet; het hing te ongunstig belicht dit met zekerheid te kunnen nagaan; maar wat doet het er toe of het gronddruk, maan-gekleurde bromidecopie, of een afdruk op een of ander kleur-ontwikkelings- of contactdruk-papier (Pan etc.) was? Het effect is meesterlijk bereikt en dit is de hoofdzaak. Het stuk had een werking als een meervoudige pigmentdruk in heel fijne variaties van gebrande sienna en sepia; het zal echter wel éenkleurig zijn geweest. Des te knapper werk!

Bij de collectie-de Jonge trof mij no. 119, „het trapje”, een stuk achterbuurt, door zijn eenvoud en kleur. De zwart-payne's gray tint, getemperd en verkoeld door Pruisisch blauw, gaf de impressie weer zoo vol van leven, als een volmaakte ets vermag. Ook no. 120, Israëliet in Gebed, was frappant door kleur en belichting. Zeer nabij gezien werkt het gelaat wat donker; bij eenige perspectivische visie verdwijnt dit gebrek echter geheel. De tint is werkelijk zeer ongemeen en volkomen geslaagd.

Het was dan ook wel te verklaren, dat de Jury in haar oordeel niet eenstemmig bleek. Na lange overwegingen verkreeg de collectie-de Jonge de Koninklijke medaille met een stem meerderheid. Het feit, dat een groot gedeelte der collectie-de Veer reeds voorgedragen was voor de medaille van de Maatschappij tot Bevordering der Bouwkunst, zal bij deze beslissing, gezien de groote gelijkwaardigheid der inzendingen, wel van zeer veel invloed zijn geweest.

(Wordt vervolgd.)

Voor Jean Jacques.

Over „Mei”.

Niet zonder een allervreemdste gewaarwording — want wat zoudt Gij anders voelen, wanneer Gij Uw liefste en schoonste geestelijke schat, tegen U verdedigen zaagt — las ik Uw stukje; maar zeker niet zonder sympathie: in den grond van de zaak, wat onze groote bewondering voor

„Mei” aangaat, zijn wij bondgenooten en waar juist deze bewondering U tegen mij in 't veld (i. e. in „t Weekblad”) bracht, heb ik gegronde hoop, dat we met een beetje goeden wil beiderzijds, elkaar begrijpen kunnen en het eens zullen worden.

Ik zal beginnen met te trachten daar het mijne toe te doen.

Mij dunkt: ons meeningsverschil, of beter de afwijking van Uw meening over „Mei” van de mijne, berust grootendeels — zoo niet geheel — op een misverstand.

Op een niet-begrijpen Uwerzijds van de pointe, van het essentieele van mijn stukje. Op dat korte begin-zinnetje zijt Ge losgestornd als een stier op een roode doek en in die niet onsympathieke, maar zekerlijk min objectieve en weinig tot waardeering geneigde gemoedsstemming is de rest van mijn betoog — onmisbare aanvulling en verklaring van die weinige geïncrimineerde woorden — niet voldoende tot U doorgedrongen — om in een ietwat-forsche beeldspraak te volharden: als een stroohalm verzwolgen door den banjir van Uw toorn.

Ik zal echter de laatste zijn om U de gehééle schuld van dit misverstand aan te wrijven.

't Kan immers op twee manieren ontstaan: U kunt verkeerd gelezen — ik kan onduidelijk geschreven hebben.

Laat ons, ter wille van de lieve vrede, aannemen dat beide 't geval is geweest en de schuld gelijkelijk verdeelen.

Mijn plicht als medeschuldige is dus: duidelijker te omschrijven wát ik met die vergelijking van Gorter met Beethoven bedoeld heb.

* * *

De taal is dikwijls een moeilijk en onzuiver uitingsmiddel. Niet het minst doordat één woord, vélerlei zin kan hebben, zoo niet in aard verschillend, dan toch in graad, in de meer of mindere beperktheid van zijn beteekenis, door de „speling”, die het open laat.

Spreek bijvoorbeeld tot tien menschen over „eer” en Gij zult evenzoveel verschillende, onderling afwijkende begripsvoorstellingen opwekken.

Zoo is het ook met het woord „kracht”.

In zijn verst-strekkende beteekenis is dit een woord van zéér grooten omvang, dat vélerlei interpretatie en vélerlei toepassing toelaat. Men zou „krachtig” kunnen noemen alles wat sterk,orsch, machtig, hevig is — al deze begripsaanduidingen zijn ieder voor zich ook weer onvolmaakt —: men duidt als „kracht” aan de fysieke capaciteit van een worstelaar of atleet, de psychische sterkte van een Bismarck, de moreele van een martelaar voor een goede zaak en ook ongetwijfeld het vermogen tot sterk en orsch uitbeelden van gevoelsindrukken, gemoedsuitingen,

„— — — — — die, soms een man”

„in tooné of lijné of woordé omtovren kan”

„zoo dat veel andren 't voelen, schoon-doorleefd” *)

Vat men het woord „kracht” in dien breeden, véél-omvattenden zin op, dan hebt Ge ongetwijfeld gelijk, dan is Mei feitelijk een en al kracht en zou mijn uitlating van groote onnadenkendheid, ja erger: van gebrek aan eenige sensitiviteit getuigen.

Let wel: ik vind Mei een bijkans onovertreffbaar voorbeeld van uitingskracht en óók van krachtig, diep voelen. Ook van gróóte stoute, phantasie. Balder's lied, dat Ge aanhaalt is wel de vereeniging van die allen; en dat ééne vers er uit is daarvan zoo'n geweldig bewijs, dat ik niet kan na-laten het nogmaals te citeeren:

Wie joeg de sombere ruiters voort,
Gedromde wolken, op zonnemoord,
Met hun hagelslag
Als met sabelslag
Gereden uit het Noord?

Gij gaaft mij den raad „Mei” nóg eens te lezen; geloof me, dit is, althans om mij te overtuigen van dit, positieve deel van Uw betoog, geheel overbodig. Sinds jaren is „Mei” voor me één onuitputtelijke bron van het hoogste, meest intense genot geweest, heb ik er avonden en avonden, als het straatgewoel verstomd was en stilte en aandacht over ons oude, schoone stadje neérdaalde, in de eenzame stilte van mijn kamer in zitten lezen, hárð-op lezen voor me-zelf, om fijner te proeven de verrukkelijke klank-nuanceering, beter te hooren de deining van het rythme, om mij met volle overgave te verdiepen in deze geweldige uiting van een wonderschoone ziel. En steeds heb ik mij in steeds

*) H. Roland Holst „De Nieuwe Geboort”.

nieuwe verbazing afgevraagd: hóe is het mogelijk dat zóó iets bestaat: hóe is het mogelijk dat één mensch zóóveel schoonheid heeft geschapen? Wát was de natuur voor me, vóór ik „Mei” had gelezen, vergeleken bij wat zij mij daarna geworden is?

En ik kan niet nalaten, niet voor U, maar voor vele anderen, die dit wellicht lezen zullen, waarvan enkelen er misschien toe gebracht zullen worden „Mei” eens, of wéér eens ter hand te nemen, ten minste nog één aanhaling te doen. Het is deze beschrijving van een boer in 't veld:

En 't was vijf uur, en een zwaar akkerman
Zag zij in 't zwart staan in den grond, moe van
Zijn dagwerk, leunend op zijn ijs'ren spa.
Hij zag nadenkend een span paarden na
Die 'n ander door de voor dreef, en juist om
Aan 't eind het logge kouter wendde; 'n drom
Van zwarte akkervogels vloog daar op.
Hij vaagde met een roode doek een drop
Van zweet af, mompelde en werkte weer;
Goudvlokken sneeuwden op zijn werkpak neer.

Dit zijn geen woorden meer, woorden die regels vormen en zinnen, — dit is plastiek, die man staat daar als in steen gebeiteld, gehouwen in de rots, één met de zware, donkere aarde waarin hij werkt, beeld van het moeivol landleven, beschenen door de zachte, teere nà-middagzon. Hebt ge wel eens een beeld van Rodin gezien, of van Meunier? Even zoo wezenlijk en bar staan deze woorden voor ons. De harmonie van mensch en natuur is zóó volkomen, dat zij slechts door Millet geëvenaard is.

Dergelijke verzen zijn geen zeldzaamheid in „Mei”, zij wijzen op een buitengewoon diep voelen en op een machtig vermogen tot uiting. Zeker, dit is „kracht”, grooter dan onze litteratuur ooit gekend had.

* * *

Maar ik moet 't hierbij laten. Tijd- en plaatsgebrek noodzaken me daartoe. Hóe jammer 't ook is, zóó kort en oppervlakkig over zoo iets schoons te moeten schrijven.

Dit dus wat mijn erkenning van de door U bepleite, in „Mei” aanwezige „kracht” in wijdere beteekenis, kracht van inspiratie, kracht van emotie, van uitingsvermogen en techniek, betreft. Rest mij dus de taak U uit te leggen, wat ik bedoelde met die speciale „kracht” die ik in Beethoven in zoo groote mate aanwezig vond, doch die in „Mei” — en dat is zeer natuurlijk — niet wordt aangetroffen. Kijk eens: wij kunnen sterk voelen, sterk worden aangedaan; maar juist dan — 't klinkt bijna als een paradox — worden wij dikwijls innerlijk zwakker. De heftige aandoening, de krachtige emotie overweldigt ons, maakt ons tot slaaf, brengt ons tot smart, tot diepe neerslachtigheid of weemoedig mediteeren en maakt ons ongeschikt voor het actieve leven, voor de daad. Dan behoeven wij een andere kracht: de „zèlf-overwinnende energie”, de „bewuste concentratie” daarvan, zooals ik het — zeer onvoldoende inderdaad indien men Beethoven niet goed kent — uitdrukte.

Dus niet, de kracht in de ontroering, maar tegen de ontroering, tegen het zich laten gaan op stemmingen, de kracht, die de emotie overwint en afschudt, de energie concentreert, ons sterk maakt voor de doelbewuste daad.

Zoo één, dan was het Beethoven, die hevig en harts-tochtelijk voelde en die, wat uiterlijke tegenspoed betreft, niet gespaard bleef. Zijn leven was allesbehalve evenwichtig of vreugdevol, zijn snel toenemende doofheid, wel haast het verschrikkelijkste wat men zich voor een musicus denken kan. Het is bekend hoezèér Beethoven, vooral onder dit laatste leed. En op 't eind van zijn leven, geheel blind, schiep hij de meest grootsche, machtigste hymne op de vreugde, op het heerlijke, goddelijke leven, de Negende: „Freude, schöner Götterfunken . . . !”

En iets dergelijks vindt men veel bij Beethoven: het schijnt bijna alsof de muziek hem middel was om de smart en hartstocht te overwinnen, om weer meester over zichzelf te worden, tijdelijke tegenspoed en leed te doorworstelen, weer vreugde te scheppen in het „eeuwige” leven.

Hebt ge de „Vijfde” wel eens gehoord? Hoe wij vanaf het noodlots-motief in den aanvang een geweldige strijd doormaken, een worsteling van overwinning en tijdelijke nederlaag, eindigende in de extatisch-juichende finale? En de „Zevende” en de „Mondschein-sonate” en de treurmarsch uit de „Eroïca”?

Dit bevat „Mei” niet. Dit is geen aanklacht, geen bewijs van geringe appreciatie, het moest zoo zijn: het ideaal, dat „Mei” ons voorhoudt, is Balder, de blinde, hartstochts-

looze, het ideaal der „impassioned contemplation”. Dat een wegzinken van alle begeerte in zich sluit, waartoe de weg ons niet gewezen wordt en dat door den dichter-zelf als voor den mensch onbereikbaar wordt gekenschetst:

toen zei ze mij
 Wat ik al wist en zei ook rij aan rij,
 De Balders woorden, godd'lijk, wonderbaar.
 Ik werd een tijd zeer stil en dacht veel, maar
 Begreep het niet, want mijne ziel kon niet
 Denken wat ze zou zijn, wanneer ze niet
 Behoefte had aan oore' en ooge' en wensch
 Naar anders en naar meer: dat kan geen mensch.

JOHANNES.

VERSLAG DER WERKZAAMHEDEN EN TOE-
 LICHTING TOT DE BESLISSING DER JURY
 VAN AFDEELING B* DER NATIONALE TEN-
 TOONSTELLING VAN FOTOGRAFIEËN. -- --

Ter mededinging is voor deze afdeeling ingeschreven door de heeren:

1. Wouter Cool, te Rotterdam; Ing. der Gemeentewerken.
2. J. Meursing, te Amsterdam; Ingenieur.
3. A. I. Docen, id.; Ingenieur der Gemeente Waterleiding.
4. L. G. Langguth Steuerwald, te Rijswijk;
 [techn. Stud.]
5. H. Reufel, te 's Gravenhage; id.

De gemeentewaterleiding te Amsterdam heeft buiten mededinging ingezonden.

Beschikbaar waren de volgende medailles:

1. Zilveren Medaille, uitgelooft door Z. K. H. Prins Hendrik der Nederlanden;
2. Zilveren Medaille, uitgelooft door de vereeniging „Delfia”.
3. Verguld zilveren, zilveren en bronzen medailles der Delftsche Studenten Amateur Fotografen Vereeniging over welke de Jury gemeend heeft als volgt te moeten beschikken:

- 1° prijs, Koninklijke medaille:
 Wouter Cool, te Rotterdam.
- 2° prijs, Zilveren medaille der D. S. A. F. V.:
 L. G. Langguth Steuerwald, te Delft.
- 3° prijs A, Bronzen medaille der D. S. A. F. V.:
 A. S. Docen, te Amsterdam.
- 3° prijs B, idem:
 H. Reufel, te 's Gravenhage.

De medaille uitgelooft door de vereeniging „Delfia” is op verzoek der Jury door het Bestuur verwezen naar afdeeling A der Tentoonstelling, als daar beter aan hare bestemming voldoende.

Ter toelichting tot de beslissing inzake de bekroningen diene het volgende:

Reeds bij een voorloopig algemeen overzicht der in deze afdeeling ingezonden fotografieën onderscheidde zich de inzending van den heer Cool van alle anderen, door hare uitgebreidheid, vooral in de Series „S” en „G” respect. 58 en 41 stuks; terwijl tevens serie „K B” zich onderscheidde door afwerking en tint der contactdrukken.

Bij nader onderzoek der vier ingezonden series, zeer vergemakkelijkt door de bijgevoegde gedrukte handleidingen, en nauwkeurige bestudeering der voornaamste serie „S” (verbouwing stokerij aan de gasfabriek te Rotterdam) getuigden deze van een zoodanigen rijkdom aan interessante technische bijzonderheden, gaven tevens zóó volkomen den gang van het technische bedrijf (als eisch gesteld in de inschrijvingsvoorwaarde voor afd. B) weer, bij nagenoeg perfecte scherpte en afwerking, dat de Jury zonder verdere bespreking eenstemmig den eersten prijs, de koninklijke medaille, aan deze inzending heeft toegekend.

De op deze collectie volgende aan belangrjkheid waren de inzendingen der heeren Reufel, Steuerwald en Docen.

Deze stonden, zoowel wat uitgebreidheid als uitvoering betreft, ver achter die des heeren Cool, reden, waarom de

Jury, in plaats van eene verguld zilveren medaille, eene zilveren meende te moeten toekennen.

Bij nauwkeurige bezichtiging bleek de inzending van den heer Docen, zoowel wat keuze der details, als belichting, scherpte en afwerking betreft, niet te kunnen concurreeren met de beide eerstgenoemden, die dan ook alléén in aanmerking kwamen voor den tweeden prijs.

Zeer ten gunste van de inzending van den heer Reufel (onderdeelen der stoomgemalen Cruquius en Leeghwater) sprak de juiste keuze der onderdeelen, de merkwaardige scherpte der vergrootingen, en de keurige afwerking; elke foto opzichzelf zou als diapositief ter projectie gebruikt kunnen worden bij het onderwijs aan de T. H., zoodat de inzending geheel beantwoordde aan hetgeen het bestuur der D. S. A. F. V. zich in hare voorwaarden ten doel stelde.

Bij de inzending van den heer Steuerwald (eene suikerraffinaderij) liet de bruikbaarheid voor dit doel wel wat te wenschen over. De onderdeelen waren vaak onscherp, of door halo onduidelijk zichtbaar; vele foto's droegen overigens duidelijk het onaangename karakter van kunstlichtopnamen. De foto's vereischen verder dikwijls uitvoerige uitlegging niettegenstaande de onderschriften, zoodat de gang van het bedrijf hier niet zoo vanzelf sprekend is als bij de andere inzendingen. Wat uiterlijk voorkomen en projectie-bruikbaarheid betreft staat dus deze inzending, bij gewone beschouwing, ten achter bij die van den heer Reufel.

De Jury heeft echter, overwegende dat

1°. het onderwerp, door den heer Steuerwald gekozen, oneindig veel meer fototechnische moeilijkheden oplevert, daar:

- a) eene suikerraffinaderij eene aaneensluiting is van uiterst donkere, dampige en volle lokalen, terwijl het onderwerp, door den heer Reufel gekozen, van alle zijden goed belicht en bereikbaar is;
- b) De opnamen moeten gedaan worden gedurende het bedrijf, zoodat de fotograaf elk gunstig moment afwachten moet en de kans van slagen oneindig veel geringer is dan bij een onderwerp dat in volkomen rust verkeert, en waarbij geen tijdgrens is gesteld.
- c) Vele onderdeelen slechts met kunstlicht konden opgenomen worden.
- d) De onderdeelen allen veel meer ingebouwd en verborgen zijn, dan in een stoomgemaal als door den heer Reufel gekozen is,

en deze moeilijkheden door den heer Steuerwald, in verhouding tot het fototechnisch bereikbare, zeer goed zijn opgelost;

2°. Volgens eigen mededeelingen der inzenders, de heer Steuerwald zijne serie met voordracht voor deze tentoonstelling heeft vervaardigd (dus werkende voor eigen kosten en risico) terwijl de Heer Reufel werkte voor een particuliere opdracht, en dus ook hierdoor in gunstiger conditie verkeerde;

3°. De inzending van den heer Steuerwald, in hare soort veel vollediger is dan die van den heer Reufel;

besloten dat om deze redenen de inzending van den heer Steuerwald in belangrjkheid staat boven die van den heer Reufel, en aldus eerstgenoemden den tweeden, laatstgenoemden den derden prijs toegekend.

Op voorstel van een der Juryleden werd eveneens aan de inzending van den heer Docen een derde prijs toegekend. Deze Serie (waterleidingbedrijf) hoewel in opzet en afwerking achterstaand bij die des heeren Reufel, vormt toch een beter en rationeeler geheel, terwijl de overweging, dat zij voor den civiel-ingenieur door hare actualiteit van veel grooter waarde is, dan de machineonderdeelen der oude stoomgemalen, hoe vernuftig ook, voor den Werktuigkundig-Ingenieur, voor wien zij toch slechts eene historische beteekenis kunnen hebben (wat trouwens ook blijkt uit de op- en aanmerkingen, door den inzender ten beste gegeven) den doorslag heeft gegeven, deze inzending met die van den Heer Reufel op ééne lijn te stellen.

De inzending van den heer Meursing beantwoordde door te weinig eenheid en onvolledigheid niet genoeg aan de gestelde voorwaarden, om voor eene bekroning in aanmerking te kunnen komen, hetgeen de Jury, gezien de zeer goede fragmenten, zeer betreunde.

(Zie vervolg Derde Blad.)

* Bestaande uit de Heeren: Prof. P. van der Burg,
 Prof. L. Franco,
 J. A. K. v. Hasselt, allen te Delft.

DERDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 1 DECEMBER 1906. No. 9.

Hiermede was de Jury aan het eind gekomen van haren werkring, die zij, door de groote belangrijkheid der inzendingen, benevens door de wijze, waarop het Bestuur haren taak vergemakkelijkt heeft, met genoegen heeft vervuld; te meer, daar deze tentoonstellings-afdeeling: technische fotografie, een nieuw feit is, voor het onderwijs aan de T. Hoogeschool van groote waarde. Zij besluit dan ook dit verslag met den wensch, dat deze welgeslaagde tentoonstelling een gelukkig precedent in de toekomst worden zal, waarvan dan de navolging te danken is aan het krachtig initiatief door het Bestuur der Delftsche Studenten Amateur Fotografen Vereeniging thans genomen, en met zooveel succès bekroond.

DELFT, 8 November 1906.

De Jury in afdeeling B der Nationale
Tentoonstelling van Fotografieën,
geteekend: P. VAN DER BURG.
I. FRANCO.
K. VAN HASSELT.

Opmerkingen over de Week.

Ik heb deze week eigenlijk alléén maar over de kroegdiës te praten, want wát er voorviel concentreerde zich toch alléén maar op den Vrijdag.

Donderdagavond begon 't lieve leven al in de voorzaal, met 't afkrabben van de parketvloer; 's nachts werd dóórgewerkt en werkelijk was de aanblik van de kroeg Vrijdagmiddag dan ook feestelijk, van binnen. In de hal al planten, in de kleedkamer te veel jassen, de voorzaal was te klein om alle menschen te bevatten, gevuld als ze was met bloemen en meisjes en heeren in officiëel gewaad. De middenzaal was kwistig versierd met tapijten en een strijkje en vele tafeltjes met borrelende heeren, terwijl over de balustrade jeugdige dames aan 't flirten waren met de warmbloedige menschen van 't strijkje en deze zelfs bloemen toewierpen, welke dankbaar geaccepteerd werden.

Boven, op de leeszaal hield 't kroegbestuur receptie. Cadeaux werden aangeboden; buiten een grafkrans, als symbool van eeuwige trouw van Igov, werd een reuzentaart overhandigd van zeven zevende jaars, benevens een nieuwe vogel voor 't museum, met een insigne om den hals.

's Avonds om elf uur begon voor de meesten de pret opnieuw. Er waren buitengewoon veel menschen, die gedeeltelijk zelfs niet eens zitten konden, omdat er stoelen te weinig waren.

Een héél lange officiëele tafel, met daarachter het Tooneeltje, waar ieder met spanning naar keek.

't Programma draaide af. Behalve dat een oud-kroegbestuurslid door een algemeen lied uit de vorige Diëscomedie gehuldigd werd, valt weinig op te merken over de opvoering, te véél geest was er óók niet op de planken.

Maar de speeches kwamen! Er waren véél speeches, goede en slechte, alles kreeg een beurt: de directeur, de Yachtingclub, 't tweede, (speech kroegpraeses, kroeg gemiddeld tot 4³/₄ uur open) en ten laatste ook 't eerste jaar 't was een waar woord dat gezegd werd: ce n'est que la vérité qui blesse!

In de zaal werden tooneelen ten aanschouwe gegeven. Er waren kleine onderlinge ruzies met blauwe oogen, er werd veel stukgeslagen, hoeden inclus.

Maar wanneer gebeurt dit niet bij dergelijke feesten?

Als een bewijs, dat 't feest geanimeerd was, dient even opgemerkt te worden, dat ná 4 uur er nog ongeveer 150 menschen op de kroeg waren; ongetreurd de artiesten boven.

Ik wil niet méér zeggen, ieder voor zich zelf zal waarschijnlijk wel de aangenaamste herinneringen hebben aan deze viering van de twaalfde lustrum der S. P. en een woord van hulde aan 't kroegbestuur is dan ook zeker niet misplaatst.

Vrije Studie.

Door een samenloop van omstandigheden is het verslag van dezen avond lang uitgesteld, maar mocht toch, in aanmerking genomen hoezeer hij gewaardeerd is, niet geheel wegblijven. Jammer was 't dat slechts zoo weinigen van de vrije toegang tot deze vergadering der D. C. S. V., gebruik gemaakt hebben. Men zou er geen spijt van gehad hebben.

Spr. begon uiteen te zetten dat Pascal niet behoorde tot diegenen die door schitterende daden hebben uitgemunt en dat men hem niet op één lijn kan stellen met de groote mannen uit zijn tijd, die uitstaken door pracht en praal en wereldsche roem. Hij was een stil denker, maar een die in zijn afzondering een der schoonste apologiën voor 't Christendom geleverd heeft, die ooit geleverd zijn. En juist dit feit is weinig bekend. Men herinnert zich wel een of andere natuurkundige wet van Pascal, maar 't werk wat hem groot maakt hebben slechts weinigen gelezen. Dit boek heeft hij de menschheid nagelaten in den vorm van vele losse blaadjes waar soms maar enkele aantekeningen opstonden. Pas later zijn deze Pensées samengevoegd en uitgegeven, maar dit is een lastig werk en verschillende uitgaven stellen Pascal dan ook in geheel ander daglicht. Uit den tegenwoordigen vorm die naar Sprekers oordeel de juiste is, treedt Pascal naar voren niet als cyniker, maar als iemand die den mensch wil oprichten uit zijne ellende. Een tijdgenoot van Pascal: Montagne die in dien tijd zeer veel gelezen werd, werpt in zijne werken den mensch ter neer, laat hem zijn nietigheid voelen, en eindigt wanneer hij geheel ter aarde ligt. Pascal begint op dezelfde wijze, maar nadat hij 's menschen kleinheid heeft belaagd, laat hij ook de andere zijde zien: de grootheid van den mensch. „Een mensch is groot doordat hij zijn kleinheid begrijpt.” En tegenover dien van alles beroofden mensch stelt Pascal dan de persoon van Jezus Christus om hem op te beuren uit zijn ongeluk.

Pascal heeft ook 't groote bezwaar gevoeld van dualisme van geest en hart, van verstand en geloof. Hij heeft dit opgelost, door drie sferen te onderscheiden waarvan 't hart 't middelpunt is; dat zijn de sferen van het stoffelijke, het geestelijke, en de liefde. Op 't gebied van den geest heerschen de groote denkers, op 't gebied van de liefde alleen Jezus Christus. In de wereld der liefde dringt men alleen met het hart door, in die van het geestelijke met het verstand; maar 't middelpunt, ook van de geestelijke sfeer is 't hart, want hierin ligt het uitgangspunt voor elke redeneering.

Nadat Pascal deze bezwaren heeft weggenomen gaat hij met zijn verdediging door en wekt allen op om het met 't Christendom eens te probeeren. 't Geloof komt dan van zelf. Men kan iemand niet 't bestaan van Jezus Christus bewijzen als zijn hart niet meewerkt; er valt dan niet over te praten, want het verstand alleen kan deze kwesties niet oplossen. Men kan niet met 't verstand den mensch terugbrengen tot wat hij in 't geheel niet wil zijn, men moet hem nemen zooals hij is en een theorie die niet aan alles recht laat wedervaren geeft geen bevrediging en geeft dus geen waarheid.

Slechts 't Christendom geeft algeheele vrede en daarom roept Pascal ieder toe: Neem er de proef mee.

F. M.

St. Nicolaas te Delft.

Weer is een jaar verstreken en weer is St. Nicolaas met een grooten voorraad van Spanje naar Holland vertrokken, om de kinderen, die goed opgepast hebben te beloonen en die stout zijn geweest te straffen.

In de straten der steden heerscht een aangename vrolijkheid.

In een zee van licht beweegt zich een golvende zwarte menschenmassa, door elkaar loopend, zich verdringend voor de ramen der winkels. Tusschendoor krioelt het van kinderen, die uitzoeken, wat ze gaarne zouden willen hebben.

Ook in Delft heerscht die levendigheid en ieder kind heeft zijn verlangenslijst al klaar. In Delft woont een familie met vele kinderen, die begrijpelijkerwijze allen wat wenschen en het lijkt me niet onaardig om eens even de verschillende verlangens na te gaan.

Ongetwijfeld zult u vragen, wie die familie dan is. O, ik behoef het u niet te zeggen, gij allen, die dit leest, kent haar zeer goed. Zij is nog niet zoo heel oud, van 1848,

dus in de kracht van haar leven. Mocht u het nog niet raden, dan zal ik het u zeggen, de familie heet D. S. C., en de vele kinderen verheugen zich in de goede gezondheid van de moeder, die zeer oud kan worden. Om niet te veel uit te wijden over de familie zelf, want gij kent haar door en door, wil ik dan de verlangenslijsten nagaan en eens zien wat de kleinen toch zoo al wenschen.

Daar hebt u vooreerst het lijstje van haar dochter Phoenix. Die naam hoort moeder graag; zij is een meisje, dat steeds trouw oppast, zuiver haar plicht vervult, steeds vroolijk is en als er muziek of pret gemaakt moet worden, steeds te vinden is. Altijd is ze gastvrij en sluit nooit zoo vroeg haar kamer of een laat bezoeker wordt door haar nog minzaam en op gepaste wijze ontvangen. Eén slechte gewoonte heeft ze n.l., dat ze wat los in den mond is en dat is niet goed; echter is het te begrijpen door het vele bezoek van heeren dat ze krijgt, zooals u uit haar wenschen zal blijken. Zie hier nu hare wenschen. Door het enorme aantal visites dat ze op haar boudoir ontvangt, zoowel van dames als van heeren, de laatste echter doorgaans het meest, wat aan haar goeden naam geen afbreuk doet, integendeel, voelt ze een noodzakelijke behoefte aan nog eenige kapstokken om de hoeden en jassen te kunnen ophangen 's middags onder het teauurtje, want sommige heeren weten dikwijls geen raad met hun goed en houden de jas of hoed dan maar aan of op, wat echter heelemaal niet is, zooals het hoort en zeer door haar afgekeurd wordt. Dan zou ze nog zoo dolgraag eenige stoelen, voornamelijk luie stoelen willen hebben, dat staan vond ze zoo vervelend en men kan zonder dat zoo moeilijk gezellig praten, wat haar hoofddoel was van de visites. Dan had ze nog een vraag die echter niet haarzelf aanging doch een armen man, Lübbert genaamd, die veel voor haar gedaan had, die laat 's nachts om harentwil was opgebleven en daardoor niet die nachtrust genoot die een mensch toekwam. Het is dus uit medelijden (een mooie eigenschap van Phoenix) dat ze op haar lijst een zacht bed vraagt waarin die man zou kunnen uitrusten en nieuwe krachten opdoen, want ze had hem nog zoo heel veel nodig en ze zou geen raad weten als het hem te veel werd.

Dan komt zoon Odin, die dit jaar nogal goed opgepast heeft, hetgeen nog niet lang geleden gebleken is. Hij zit namelijk in een Scherm- en Gymnastiekvereniging en zou gaarne een eigen polsstok of klimpaal hebben, want met het oog op het groote import in de vereniging zijn de klimpalen en polsstokken, klimpalen vooral, steeds in beslag genomen en hij kan bijna niet aan de beurt komen. Alles springt en danst daar en hij zou het heerlijk vinden eigen spullen te hebben.

Zoon Apollo beoefent de schoone kunst der muziek, doch echter tokkelt hij niet op den lier, noch roert hij andere snaren, maar hij blaast, en daar zijn ooren zeer gevoelig zijn en die, zooals hij zeide, niet gaarne zou willen bederven door 't aanhooren van valsche toonen, zoo zou hij dolgraag een groote koperen blaaspijp willen hebben, die zoo'n geluid gaf dat die valscheheid niet tot hem doordrong. Ik vind het zeer wijs van hem bedacht en misschien trekken anderen er ook nog voordeel uit.

Zoon Weerbaarheid doet aan schieten. Ook hij zit in een vereniging en is zelfs lid van het bestuur. Nu vond hij het toch wel aardig als het Bestuur een uniform droeg, om meer het weerbare te doen uitkomen, want zoo'n pak maakt indruk, het staat mooi en met een geweer er bij zou het een wat flink idee geven van zijn persoon. Blijkbaar vond hij dat niet zonder zijn wensch. Maar enfin.

Laga zit in eene roeivereniging. Een mooie bezigheid inderdaad. Jammer dat haar wensch niet in overeenstemming is met het doel der vereniging, maar haar goed hart blijkt er uit. Zij wenscht eenige motorbootjes (nogal geen kleinigheid) om toch ook het aantal niet-roeiende leden in de gelegenheid te stellen te genieten van de heerlijke waterbeweging. Haar wensch is aardig doch wel wat veel gevegd.

Tooneel's eenige verlangen is een wisseltje, een erfenisje of zoo iets. Hij is een van die menschen, die onder de dubieuse crediteuren kan gerekend worden en het zou voor hem het beste zijn, als de goede Sint hem eens wat lood toestak om zijn schulden te betalen, want die heeft hij vele. Of hij het krijgt betwijfel ik zeer.

Fotograaf zit in de D. S. A. F. V. Een stoffelijke wensch heeft hij niet, ofschoon letterlijk opgevat die toch wel stoffelijk is evenals wij allen stoffelijk zijn. Alles bezit de vereniging wat hij nodig heeft en verder begeert hij niets. Wat hij echter wel gaarne had was, dat Mikmak in het bestuur kwam.

Dan zijn er nog eenige kinderen zooals Voetbal, Tennis en Hockey. Ook zij beoefenen elk een kunst. Ja, de geheele

familie zit in vereenigingen zal u wel gemerkt hebben, en dat is voor afwisseling ook zeer goed, als het maar niet te veel tijd wegneemt. Hun wensch is een veld om hunne diverse spelen te kunnen beoefenen, want zonder dat had je toch niet veel er aan om lid te zijn, behalve de bestuursleden, die met een bandje om hun hals op officiële gelegenheden mogen komen.

Ten slotte het laatste kind, n.l. IJclub. Zij heeft een kort verlangen, n.l. ijs. Lang heeft ze al zitten wachten 't vorig jaar, maar zij schijnt toen niet goed opgepast te hebben en probeert 't daarom nu maar weer eens.

Dan heeft moeder nog eenige kinderen, doch hun lijstje is van minder belang en ik laat het daarom achterwege.

Bij deze wenschen sluit moeder zelf een wensch in en die is een keurige equipage, als ze zich op straat vertoont of hare kinderen in hunne vereenigingen gaat opzoeken.

Ik hoop dat zij en hare kinderen, die allen, de een minder dan de ander, zooveel mogelijk hun best hebben gedaan zich zoo goed mogelijk voor te doen en hun plicht te vervullen, niet in hunne verwachting worden teleurgesteld op het aanstaande feest.

H.

Hollandsch Phoenixlied.

Volkomen deel ik het gevoelen van den schrijver in 't vorig S.W., dat een Duitsch Phoenixlied niet zoozeer op een Hollandsche, dan wel op een Deutsche kroeg thuishoort.

Dat wij het toch sinds 1875 bij elke officiële gelegenheid zingen, is, geloof ik, geen bewijs voor gemis aan logisch verstand der zangers. Echter is het een bewijs te meer voor de fabelachtige laksheid, den student in 't algemeen eigen; een eigenschap, waardoor zoovele andere verkeerde dingen ook blijven bestaan, hoewel iedereen inziet, dat ze verkeerd zijn.

Om echter op mijn onderwerp terug te komen: genoemde schrijver is er m.i. wel in geslaagd, een dragelijk Hollandsch vers op de oude wijs te vervaardigen; echter het is een Phoenixlied, geen kroeglied. Ik kan er althans geen of zeer weinig verband met het idee kroegleven in ontdekken. Bovendien is een lied van méér dan een couplet uit den booze, als de coupletten bij elkaar hooren, daar er nooit meer dan één van wordt gezongen. Daarom stel ik voor, onderstaand couplet te zingen op de oude wijs:

Phoenix, schoone, trotsche vogel,
Symbool van onverwoestb're jeugd!
In den schaduw van uw breeden
Vlucht vergeten wij de Zorg.
Wij ontwikk'len aan uw boezem
Wat voor schoons er in ons school.
Wij, studenten, worden broeders,
Broeders in des Phoenix' naam! } bis.

De vier laatste regels zijn overgenomen van meergenoemde schrijver. Overigens ontbreekt de rijm, om de reden, dat rijm in een lied m.i. even zot is, als een corset voor eene vrouw en vergelijkenderwijs dezelfde nadeelige gevolgen achterlaat, n.l. wanstaltigheid.

Tot slot een vraag aan de Redactie van 't S.W.: Zou het niet op uwen weg liggen, redacteurs, om, in overleg met 't Kroegbestuur, een prijsvraag uit te schrijven voor 't beste Hollandsche Phoenixlied op de oude wijs? (op de oude wijs, omdat de klanken ons dierbaar zijn geworden.) Overweegt het eens!

X.

Handleidingen-Vereeniging.

Het Bestuur zal voortaan geregeld, behalve in de vakanties, Woensdag des middags om 4 uur vergaderen; berichten, mededeelingen enz., dien dag vóór 12 uur s' middags bezorgd bij den 1en Secretaris, den heer A. de Stoppelaar, Oude Delft 37a, zullen des middags in behandeling worden gebracht.

De heer H. T. Karsten heeft bedankt als lid, 2e Secretaris, van het Bestuur; hij zal zijn functie blijven waarnemen tot de opvolger gekozen is.

De commissie voor Werktuigkunde is voornemens, de serie lantaarnplaatjes door Prof. Dijkhoorn op zijn college over Waterpijpketels, vertoond, langs zinkografischen weg te reproduceeren en verkrijgbaar te stellen.

HET BESTUUR.

Studentje.

Hij was student.
Hier welbekend.
Met een grooten bek:
En soms heel gek.
In een dronken bui.
Voor 't werk te lui,
Kon hij geschikt zijn,
Dán als een zwijn;
Met collega-beestjes,
Bij feestjes.
Hij dronk zich graag
'n Stuk in zijn kraag,
Dan was ie
Voor de kroeg één en al
passie.

Ook beerde hij.
Nooit leerde hij
Ze eind'lijk te betalen;
Dat was maar malen
Aan zijn ooren.
Hij kon niet hooren
Dat commun gepraat,
Van 's morgens vroeg tot
's avonds laat.

Soms reed hij paard,
Niet langs de vaart,
Maar door de stad.
Och weet je wat,
Dat stond heel sjiek
Zoo'n nette biek.

Had hij papier,
Hij ging van hier,
Om bij Royaal,
Zoo in een héél aparte zaal
Te gaan dineeren...
Niet alleen met heeren,
Want och die meisjes,
Zulke leuke sijsjes.
Maar 't kostte slijk;
Enfin, Papa was rijk,
Wat kon 't hem schelen:
Hij was niet van die velen
Die werken voor hun brood!
Nee, dat was t'idiot!
Bij Peyl had hij een beer,
Bij Meddens en nog veel
meer,
Te veel om op te noemen.
Soms zat hij er zich op te
beroemen.
Zoo leefde hij hier
Met véél plezier,
Een heele tijd.
Tot eensklaps Pa zijn geld
was kwijt.
Toen trok hij weg hier
van de kroeg
Met een ander leven voor
den boeg.
P. S.

Ontvangen boeken:

„Het uitzicht der dingen”, door Stijn Streuvels. Uitgegeven bij L. J. Veen, Amsterdam.

Jahrbuch der Erfindungen.

„Nyria”, door Mr. Campbell Pread. Vertaling van Edo Timmen. Uitgegeven bij J. C. Dalmeyer, Amsterdam.

Verbetering.

Tengevolge van een vergissing werd in het vorig Weekblad de brief van den Heer Teding van Berkhout voorzien van het opschrift 1881, in plaats van 1851.

BERICHTEN EN MEDEDEELINGEN.

De stembus wees den Heer H. D. E. G. Zoetelief Norman als thesaurier van den Senaat aan.

Het bestuur van Handleidingen stelt candidaat voor 2de Secretaris van het Bestuur den Heer F. A. Vening Meinesz. De datum der verkiezing zal nader worden bekend gemaakt.

ADVERTENTIEN.

DANSSCHOOL
W.H.C. VAN DER KRAAY.
PHOENIXSTRAAT 68^B.

Gelegenheid voor
PRIVAATLESSEN.

APOLLO.

SYMPHONIE-CONCERT,

op Vrijdag 7 December 1906,

's avonds te 8 ure,

IN DE GROOTE ZAAL VAN DEN STADS DOELEN,

MET WELWILLLENDE MEDEWERKING VAN

Mevrouw A. Lecomte Carbentus en Mej. Lottie Lecomte.

NA AFLOOP BAL.

Plaatsbespreking op den dag der uitvoering van 12¹/₂—11¹/₂ uur in de Stads Doelen.

Introductiekaarten zullen worden uitgereikt: op Dinsdag 4 December van 12—12¹/₂ uur in de keuken der T. H. S., op Donderdag 6 December van 4—5¹/₂ uur in de middenzaal der S. P.

CORRESPONDENTIE.

Aan HOEFIJZER. De Redactie neemt slechts stukken op waarvan de naam van den schrijver haar bekend is en verzoekt U dus alsnog U bekend te maken.

AGENDA.

DELFT.

Maandag 3 Dec. Mijnbouwkundige Vereeniging. Gewone vergadering in de Logezaal, Choorstraat 16a, 8 uur. Spreker W. C. Klein, over: Het Palaeozoicum van Nederland.

Maandag 10 Dec. Scheepsbouw. gez. „William Froude”: Excursie naar de Werf „Conrad” te Haarlem. Vertrek Delft 8.13, aankomst Haarlem 9.12, Gr.wichtijd.

DEN HAAG.

Vrijdag 30 Nov. Alliance Française: Voordrachtenavond van M. A. Mad. Chepfer; 8 uur.

Ned. Tooneel: „De beverpels”; 8 uur.

Zaterdag 1 Dec. Kunstkring. Tournée Lugué Poë: „La Gioconda”, met medewerking van Suzanne Després; 8 uur.

Fransche Opera: „Faust”; 8 uur.

Zondag 2 Dec. Geb. v. K. en W.: Matinée van het Residentie-Orkest, onder leiding van mr. H. Viotta en met medewerking van den heer Press (viool); 2¹/₄ uur.

Gebouw v. K. en W. Italiaansche Opera: „La Bohème”; 8 uur.

Maandag 3 Dec. Fransche Opera: „Carmen”; 8 uur.

Gebouw v. K. en W. Italiaansche Opera: „La Traviata”, met medew. van Gemma Bellincioni; 8 uur.

ROTTERDAM.

Vrijdag 30 Nov. Groote Schouwburg: „De oorzaak”; „De bliksemfleider”; 8 uur.

HEDEN: =====
BILLARD-CONCOURS.
HOTEL „LUBRECHTS”.

Piano's en Orgels
tegen billijke prijzen te huur,
bij F. J. RAAR, Nieuwstraat 6.

Voor **slechts f 10.—** de **kans op f 50.000**

en een **groot aantal** andere **premiën**, bovendien **3 % rente** van het gestorte bedrag en aflossing van het kapitaal met minstens **f 10.—**.

Halve aandeelen f 5.—, **Kwart aandeele**n f 2.50—, naar buiten **10 cts. verhooging** voor porto en trekkingslijst.

De trekking der 3 % Deposito Premiebewijzen heeft plaats 6 December a.s.

ALGEMEENE BANK VAN DUISEN & Co.

AANDEELEN VERKRIJGBAAR: D. E. LEUPEN, Markt 18.

Biljarts „t Is-Me-Edso”,

overtreffen ieder ander fabrikaat.

Te bespelen Stations-Koffiehuis.
KRUIF.

Wendt U voor het afsluiten uwer passage naar Ned.-Indië tot

J. DE KUYSER & ZONEN,

Agenten Stv. Mij. „ROTT. LLOYD” en Stv. Mij. „NEDERLAND”.

St. NICOLAAS-GESCHENK

f 12,50

f 12,50

GEDENKSCHRIFT VAN DE KONINKLIJKE AKADEMIE EN VAN DE POLYTECHNISCHE SCHOOL SAMENGESTELD DOOR Mr. H. H. R. ROELOFS HEYRMANS

f 12,50

f 12,50

St. NICOLAAS-GESCHENK